

I.P. NOSOV

HABARNAM în Oraşul de Piatră

Povestiri fantastice

Traducere din rusă de Gabriela Russo

Ilustrații de A. Borisenko

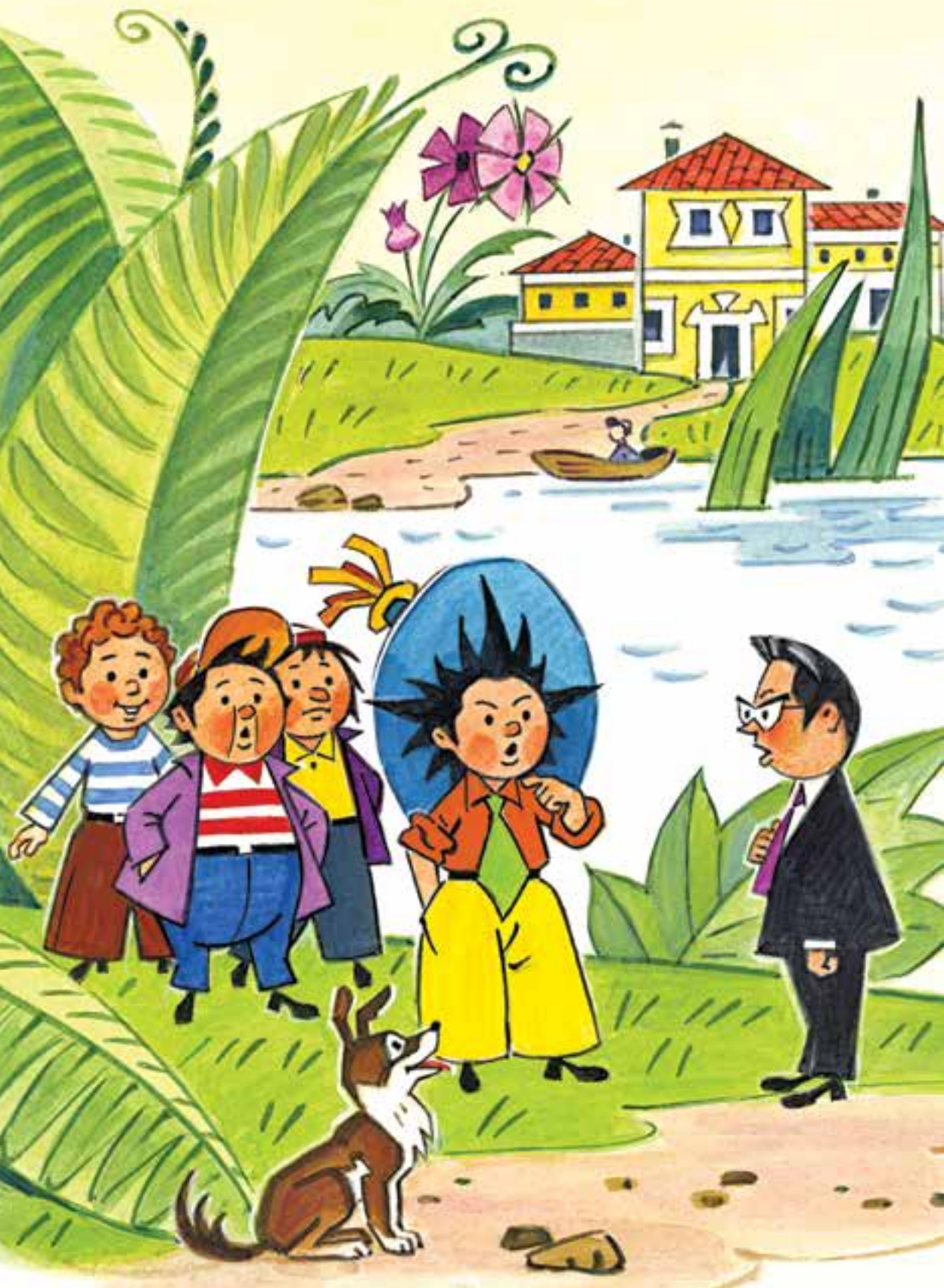

Cuprins

Cum s-a numit Habarnam căpitan cu de la sine putere	7
Din ce se construiește o plută?	13
Plecarea în larg întârzie	21
Reportaj privind accidentul suferit de pluta-amiral	25
Înainte!	31
Misterul deșertului	37
Miraj	43
Să simțim cum e în cosmos!	49
Primele impresii	55
Excursie prin oraș	59
„Mestecă și înghite!“	67
„Zgârie-nori“	71
La Academia de Științe	77
Acuarelă și Pământul	85
Despre cărăbuși și modă	91
La Muzeul de Artă din beton armat	97
Un incident petrecut la deschiderea expoziției	103
O transformare incredibilă	113
Pestrițu ajunge celebru	121
Ambuscada	129
„Acoperișul verde“	135
Diversiunea lui Ax	143
Revoluția florală	149
În loc să aterizeze, Habarnam „piramidează“	155
Habarnam iese biruitor în lupta cu el însuși	163

Cum s-a numit Habarnam căpitan cu de la sine putere

Prichindeii și prichinduțele din Orașul Florilor erau pasionați de artă, se ocupau de știință, se duceau cu plăcere la teatru și expoziții, jucau fotbal, îngrijeau florile... Dar cel mai mult le plăcea să călătorească.

După zborul cu balonul în Orașul Verde, călătoria lui Habarnam, a Țintișoarei și a lui Pestrițu în orașul Soarelui și expediția cosmică pe Lună au devenit și ele foarte populare.

Astronomul Lentilă alcătui împreună cu Habarnam o listă cu călătoriile pe care aveau să le facă în viitor. Prima dintre ele era o călătorie cu câteva plute pe pârâul Castraveților. Ca să aibă parte de aventuri, să înfrunte primejdiile!

Habarnam propuse imediat să fie el căpitanul „întregii flotile de plută”, după propria expresie.

— O să avem o flotilă de plute, nu o flotilă de plută, îl corectă Florică.

El era cel care stăruia ca prichindeii să se exprime corect în limba lor.

— Nu te mai lega de fiecare cuvânt, Florică. N-am zis nimic greșit.

Floriciă înțelese că nu merită să-l dăscălească pe Habarnam, fiindcă acesta nu s-ar fi dat în lături să-l numească și pe el cu cine știe ce cuvânt nepotrivit.

Habarnam făcu un sondaj de opinie printre ceilalți prichindei aflați în preajmă.

— Ia zi-mi, Limonadă, ai vrea să fii căpitanul expediției noastre?

— Ce-ți veni? ocoli răspunsul Limonadă. Înot prost. Mi-e frică.

— Vasăzică nu ești împotrivă dacă organizația mă alege căpitan?

— N-am nimic împotrivă, bineînțeles... Da' ce-i aia „organizație“?

— Tu, eu și încă vreunul...

Fără să-i dea timp să se răzgândească, Habarnam îl prinse de mâneacă pe Grăbilă care trecea în fugă pe lângă el.

— Ascultă, Grăbilă, organizația vrea să știe încotro te grăbești.

— Organizația? Care organizație?

— Organizația noastră. Limonadă și cu mine.

— Organizației voastre îi spun cinstit... Pur și simplu sunt grăbit... Pentru orice eventualitate...

— Dacă-i așa de simplu, nu te reținem, numai să ne dai următorul răspuns categoric: organizația nu e împotriva ca Habarnam să fie numit căpitanul flotei.

Grăbilă se zăpăci de tot, nu pricepu despre ce organizație e vorba și cine ar trebui să fie „pentru“ sau „împotriva“. Ca să nu arate că n-a înțeles, își dădu repede consimțământul:

— Întotdeauna sunt de partea ta, Habarnam!

— Foarte bine! Înseamnă că toți sunt pentru mine.

În scurt timp, Habarnam adună șapte voturi pentru el. Următorii doi votanți (al optulea și al nouălea) se nimeriră să fie vânătorul Glonțșor și cățelul său, Strop. Strop nu se împotrivi, dădu bucuros din coadă. În schimb, Glonțșor se apucă din senin să bombăne nemulțumit când îl întrebă Habarnam: „Ești împotriva?“

— Sunt foarte împotriva. Ce fel de căpitan mai ești și tu? Nu ești bun nici măcar de marinar!

— De unde știi? se înfurie Habarnam.

— Țin minte cum ai descoperit împreună cu Peticel insula cu numele tău, care era de fapt o limbă de nisip aproape de cotul pârâului.

Căpitanul proaspăt ales se făcu roșu ca racul, dar își reveni imediat:

— Vezi tu, Glonțșor, astea-s două lucruri diferite. Atunci n-am reușit fiindcă am folosit o barcă mică. Acum toți vrem ca eu să fiu numit căpitanul unei importante expediții științifice.

Glonțșor fu cât pe ce să se ia la ceartă cu Habarnam, dar apăru din senin Știetot. Le văzu fețele serioase și-i întrebă:

— Ce puneți voi la cale?

— Noi? Stăm... Nu facem nimic, răspunse Limonadă având dintr-odată îndoieli în privința alegerii căpitanului.

— Discutăm despre navigația pe pârâul Castraveților, despre nimic altceva, adăugă Grăbilă uitându-se chiorăș la Habarnam.

Glonțșor încercă să protesteze, dar Habarnam i-o luă înainte:

— Cei mai de seamă reprezentanți ai orașului nostru – arătă el spre Limonadă, Grăbilă, Floricică și Glonțișor, toți zăpăciți de mulțimea întrebărilor puse – au hotărât ca eu să fiu numit căpitan!

Numai la asta nu se aștepta Știetot. Nu reuși să-și ascundă uimirea, dar nici nu se apucă să protesteze. Își zise în sinea lui: „Foarte bine, o să vă răzgândiți voi când Habarnam o să calce în străchini. Uite ce căpitan și-au găsit!“

Din ce se construiește o plută?

Ca să navighezi fără probleme e foarte important, bineînțeles, să ai o navă solidă, care să reziste furtunilor și să nu se facă bucăți lovită de stânci.

Prichindeii și-au frământat mintea serios: din ce să construiască pluta?

Glontișor, care își petrece mare parte din timp în pădure, propuse ca pluta să fie construită din ramuri tinere de plop și mestecăn.

— Nu! Știu eu un material mai bun! se împotrivi Șurubel.

— Ce fel de material? întrebă Piuliță.

— Așteaptă, îți zic imediat... Nu trebuie să mergem în pădure. Corăbiile noastre cresc direct în apă!

— Minți! strigă Habarnam. Corăbiile nu cresc în apă. Chiar acum vin de la malul apei.

— Greșești, răspuse calm Șurubel. Stuful crește aproape peste tot în apă, de-a lungul malului. Din el trebuie construită pluta. E la îndemâna noastră. E ușor și plutește, tocmai bun de folosit. Se lucrează lesne cu el. Se taie mult mai ușor decât un copac și nu trebuie cărat la apă: crește în apă și se înalță drept la suprafață.

— Exact! aprobă entuziasmat Piuliță. Mâine începem să pregătim stuful din care vom face plutele.